

staa imidlertid, som det jo ogsaa er fremhævet, i saa nær Forbindelse med Forslaget om Oprettelse af et Handelsdirektorat paa Indenrigsministeriets Budget, at det maa staa fast og Brast med dette. Dersom det af Indenrigsministeren Foreslaaede falder, falder naturligvis ogsaa mit Forslag. I det Tilfælde, at det skulde gaa igjennem, vil jeg dog forudsætte, at man vil erkjende, at Arbejdet er voget saa betydeligt i Udenrigsministeriet, at det vil være nødvendigt, at faae nogle flere Kræfter til Arbejdet der. — Hvad mit Forslag om Tillæg til Ministerresidenten i Washingtons Bordpenge angaar, vil jeg bemærke, at dette Forslag er fremkommet ved et Andragende fra Gesandten selv, hvori han paa det Bestemteste har udtalt sig om Umuligheden af at komme igjennem med det, han har. Ved at undersøge Sagen næriere, er jeg kommen til det Resultat, at jeg har maattet give ham Ret deri, saaledes som Forholdene stille sig nu i Washington. Naar man tager Hensyn til, hvorledes Alt er blevet fordyret derovre, hvorledes alle Levnedsmidler, Livsfornödenheder, Husleien og Saadant er voget i Pris, og naar man endelig vil tage Hensyn til, hvorledes det Arbejde, man fordrer af Ministerresidenten, ogsaa er voget i de senere Aar, efter som vor Samferdsel med Amerika stadig er voget, maa jeg give ham Ret i, at det er meget vanskeligt for ham at komme igjennem med det nuværende Beløb. Naar jeg har foreslaaet 4,000 Kroner, er jeg kommen dertil ved at se hen til, hvad andre omtrent lige stillede Magter, med hvilke vi kunne sammenligne os, give deres Repræsentanter. Jeg skal i den Henseende nævne den nordamerikanske Repræsentant her. Han har omtrent det, jeg har ønsket at bringe vor Gesandts Sager op til. Jeg har sammenlignet den med andre Landes Repræsentanters Sager f. Ex. Hollands, Belgiens og Sveriges. Han vil, i Fald han fik dette Tillæg, komme til at staa en Del tilbage for dem, navnlig for Sveriges, hvor Ministerresidenten er afslagt omtrent med det Dobbelte af det, som Gesandten vil faae, selv om han fik det foreslaaede Tillæg. Jeg tilstaa, at jeg efter de Udtalelser, der ere fremkomne baade i Finantslovsbetænkningen og fra den ærede Ordfører, ikke tror paa, at det skulde kunne lykkes mig at naae nogen anden Afgjørelse end den, der er tilraadet af Finantsudvalget; men jeg kan dog ikke tilbageholde, at naar Finantsudvalget har udtalt, at det for Tiden ikke kan tilraade en Forhøielse, saa vil jeg dog derpaa bygge et Haab om, at den Tid ikke maa ligge altsor fjern, da man kommer til Erkjendelse af, at de Grunde,

jeg har fremført for en Forhøielse, ere be- rettigede, og derfor kan gaa ind paa Forslaget. Jeg skal iøvrigt kun indskrænke mig til denne Anbefaling.

Scharling: Lige overfor de almindelige Bemærkninger, den ærede Ordfører gjorde, skal jeg udtale, at Mindretallet ikke kan erkjende deres Rigtighed. Vi kunne ikke erkjende, at de paaberaabte Omstændigheder skulde have gjort det umuligt at naae til anden Behandling af Finantsloven, førend det nu sker, og jeg skal i saa Henseende kun henvise til, hvad der ofte tidligere er sket i Samlinger, hvor Thinget har været udsat de to første Maaned, og særlig til, hvad der er sket for 3 Aar siden under ganske tilsvarende Forhold, da det nyvalgte Thing traadte sammen 8 Dage senere end i Aar og Betænkningen forelaa afgiven, inden Udgangen af Februar Maaned. Det er en Selvsølge, at jeg ikke kan begrunde mine Udtalelser og min Opfattelse yderligere, fordi det kun kan ske ved at omtale selve Udvalgets Forhandlinger, og jeg skal derfor indskrænke mig til denne korte Udtalelse.

Ordføreren (Holstein): I Anledning af den sidste ærede Talers Udtalelse skal jeg kun sige, at jeg finder det meget fornuftigt, at det ærede Medlem ikke forsøger at begrunde sin Udtalelse, den lader sig heller ikke begrunde. Der er nemlig en væsentlig Forskjel mellem, om Thinget gjen- vælges omtrent med samme Medlemmer og samme Finantsudvalg, og saa det, at der foregaar en væsentlig Forandring i Thingets og Udvalgets Sammensætning. Naar det ærede Medlem siger, at han vil begrunde det ved at henvise til Udvalgets indre Historie, saa skal jeg dog gjøre opmærksom paa, at jeg ikke tror, at det ærede Medlem vil kunne paavise, at Udvalget har forømt en eneste af de sædvanlige Arbejdsdage, og han vil ikke kunne forlange, at der skulde ansættes ekstraordinære Mødedage, under Hensyn til de andre Udvalg, som ogsaa skulle bestille Noget.

Da Sagen yderligere begjærede Ordet, var Forhandlingen om dette Affnit sluttet.

Formanden (Høgsbro): Endringsforslag under Nr. 13 til § 18 hænger saaledes sammen med Endringsforslaget under Nr. 15 til § 19, at det vil være rigtig at udsætte Afstemningen derover, indtil der har fundet Afstemning Sted over Endringsforslaget under Nr. 15.